

Ministerie van Economische Zaken,
Landbouw en Innovatie

> Retouradres Postbus 20101 2500 EC Den Haag

Vicevoorzitter Federatie Nederlandse Vakvereniging

**Directoraat-generaal
Ondernemen en Innovatie**

Bezoekadres

Bezuidenhoutseweg 20

2594 AV Den Haag

Postadres

Postbus 20101

2500 EC Den Haag

Factuuradres

Postbus 16180

2500 BD Den Haag

Datum 19 MEI 2011

Betreft Reactie op uw brief over naleving van de bepaling over
ontslagvergoeding in de Nederlandse Corporate Governance Code

Ons kenmerk

OI / 11060389

Uw kenmerk

79.202.01

Graag reageer ik, op verzoek van de minister van Financiën, en mede namens de minister van Veiligheid en Justitie, op uw brief de dato 18 januari 2011 over de naleving van de bepaling over ontslagvergoeding in de Nederlandse corporate governance code (hierna: de code).

In uw brief geeft u aan dat u van mening bent dat zelfregulering op het gebied van ontslagvergoedingen voor bestuurders niet werkt. U pleit daarom voor een wettelijke verankering van best practice bepaling II.2.8 uit de code.

De code werkt, zoals uiteraard bij u bekend is, op basis van het principe 'pas toe of leg uit'. Dit houdt in dat van naleving van een codebepaling sprake is indien de codebepaling wordt toegepast of wordt uitgelegd waarom in een concreet geval de toepassing achterwege is gebleven.

Uit het onderzoek van de Monitoring Commissie Corporate Governance Code (hierna: de Monitoring Commissie) naar de naleving van best practices over boekjaar 2009 blijkt het volgende.

Van de 101 onderzochte beursondernemingen - onderverdeeld in AEX, AMX en AScX-vennootschappen en lokale vennootschappen - gaven 51 ondernemingen een uitleg waarom zij de bepaling niet toepasten. In 29 van deze gevallen werd verwezen naar de wens om bestaande contracten te respecteren. Dat is een verbetering ten opzichte van boekjaar 2008, toen 64 ondernemingen uitleg verschaften, waarbij in 39 gevallen werd verwezen naar bestaande contracten. Ook in de jaren daarvoor werd best practice bepaling II.2.7 (thans II.2.8) veelvuldig uitgelegd (68 over boekjaar 2007, 83 over boekjaar 2006). Met de aanpassing van de Code in 2008 werd het toepassingsbereik verruimd tot vrijwillig vertrek van bestuurders (zie de toelichting van de code, p. 40). Niettemin is het aantal ondernemingen dat uitleg verschaft gedaald.

Naast de uitleg in het jaarverslag heeft de Monitoring Commissie in het boekjaar 2009 ook onderzocht hoe de ondernemingen de best practice bepaling II.2.8 in de praktijk hebben gebracht bij de daadwerkelijk verstrekte ontslagvergoedingen.

Daaruit blijkt dat van de 15 gevallen waarin een bestuurder is vertrokken, in 8 gevallen een vergoeding conform bepaling II.2.8 is verstrekt en in 6 gevallen is uitgelegd waarom van die bepaling is afgeweken. In 1 geval is de bepaling niet nageleefd.

De Monitoring Commissie heeft in haar rapport van december 2010 aangekondigd in 2011 specifiek onderzoek te verrichten naar de naleving van best practice bepaling II.2.8 bij benoemingen die hebben plaatsgevonden na 1 januari 2004. Vanaf dat moment was de betreffende codebepaling van kracht. De Monitoring Commissie heeft hierbij aangegeven dat zij voor benoemingen na deze datum de uitleg dat bestaande afspraken en/of contracten gerespecteerd worden als niet-naleving beschouwt en dat zij voornemens is individuele ondernemingen in voorkomende gevallen op niet-naleving aan te spreken. Ik wacht de bevindingen van de Monitoring Commissie in deze af.

Voor de volledigheid wijs ik op de mogelijkheid van aanpassing van bestaande vertrekvergoedingen in het wetsvoorstel aanpassing en terugvordering van bonussen (Kamerstukken II, 2009-2010, 32 512). De raad van commissarissen kan een tussen de vennootschap en de bestuurder overeengekomen vertrekvergoeding aanpassen, indien uitkering ervan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Mede gezien de dalende lijn in de uitleg van best practice bepaling II.2.8 en de nadruk die de Monitoring Commissie in haar rapportage over boekjaar 2010 legt, acht ik initiatieven tot het wettelijk verankeren van de maximale ontslagvergoeding niet aangewezen.

Hoogachtend,

drs. M.J.M. Verhagen
Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie